

Svoboda lékařského stavu

aneb

Lékař je občan druhé kategorie

Prezident ČLK v měsíčníku ČLK Tempus medicorum píše, že posláním ČLK je také usilovat o to, aby lékařské povolání bylo povoláním svobodným. Proč tomu tak není?

Lékař se čím dál tím více stává občanem druhé kategorie, který se ocitává v prostředí, vůči kterému je nerovnoprávným členem. Tak zvaní soukromí lékaři se dostali do nerovnoprávného vztahu vůči společnosti. Jsou donuceni uzavírat „dobrovolně a svobodně“ (což musí stvrzovat svým podpisem) smlouvy se zdravotními pojišťovny, ve kterých nesmí změnit ani jediné, byť zcela nepodstatné, slovíčko. Teprve vloni směli změnit nepodstatná slůvka v rámci iluze svobody. Tak zvaný soukromý lékař nesmí kalkulovat svoje skutečné náklady a je odměňován podle složitých centrálních rozhodnutí.

Obdobně nemocniční lékař nemá právo na plnohodnotné ohodnocení své práce a často po absolvování náročných studií nedosahuje ani na průměrný plat v této republice.

A to nemluvíme o tom, že tak zvaný soukromý lékař je tlačěn nesmyslnými smlouvami s pojišťovny do pozice, kdy nesmí psát občanům léky a vyšetření, které potřebují, protože je zavázán rozporuplnou smlouvou s pojišťovnou, že sice musí léčit lege artis, ale že za to léčení bude pokutován „regulačními mechanismy“. Nejtvrdší tyto podmínky byly za ministrování sociálního demokrata Davida Ratha.

Lékař je tímto mechanismem tlačěn do postoje korupce a protekce, protože nesmí léčit všechny lidi podle jejich potřeb. Přitom obecný lid je stále ubezpečován v iluzi, že jeho zdravotní péče musí být zadarmo, podle nejmodernějších poznatků vědy, jak to známe z komunistické éry. Tuto iluzi si naši politici vetkli i do základního právního dokumentu, kterým má být Ústava. Navíc je náš lid ubezpečován, že má na vše nárok a že jen ti zlí lékaři mu to odmítají dát.

Reforma Tomáše Julínka v současných nerovnoprávných podmínkách dala svobodu pojišťovny a plné vazalství soukromých lékařů a jejich pacientů v podstatě zachovává. Tomáš Julínek se tak staví vůči lékařům i pacientům do levičáckého postoje, protože neuznává jejich svobodné postavení a přirozené vztahy mezi subjekty ve zdravotnictví. To jen pro pořádek, abychom si uvědomili, že vůči lékařům se ODS nechová jako pravicová strana.

Naši politici usilují co nejvíce ostrouhat práva a povinnosti České lékařské komory a prakticky ji zlikvidovat uzákoněním dobrovolného členství lékařů. Politici vyjadřují přesvědčení, že dokáží povinnosti ČLK zajistit lépe než její členové. Tyto snahy vyúsťují do pozice vzít lékařům svobodné postavení.

Naši politici by proti nám nebyli tak silní, pokud bychom si byli vědomi nutnosti svého historického postavení pro sebe i pro své pacienty, pokud bychom místo řečnění proti ČLK neusilovali o její obnovení a vymanění z politických vlivů. Každý osobně si položme otázku, zda máme potřebu sejít se na profesní úrovni a usilovat o změnu politiky často jdoucí proti zájmům lékařů a jejich pacientů.

MUDr. Bohumír Šimek
24. února 2009

MUDr. Bohumír Šimek